Ч. 201. Четвер 6 (19) вересня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(З виборчого руху в Чехії. — Берлиньска часопись про російску аґітацию на Балкані. — До гостини російского царя у Франциї.)

Праскі Radikalni listy оповіщують відозву виборчу ческих радикалів. Она містить в собі проґраму полїтики офензивної і о стілько є згідна з відозвою Всенїмців. Дальшими точками проґрами суть: правнодержавна самостійність країв корони сьв. Вячеслава; загальне право голосованя; законна охорона ческих меншостий. Відозва виступає дальше против „привилеїв аристократиї“, і зазначуючи вкінци, що до сойму може війти значне число радикалів нїмецких, взиває, щоби вибирано також ческих радикалів, котрі би могли зі своїми суперниками вмиритись і відпирати успішно напади на Чехів. „Чехи повинні мати представителїв, здібних не лише до оборони, но також до атаку“ — кінчить відозва.

Виборчу відозву Всенїмців поминає більшість лїберальної праси мовчанєм. Одна Neue fr. Presse розбирає єї обширнїйше і висказує переконанє, що з відозви не видно, чого властиво хотять „всенїмецкі фантасти“; як має виглядати заповіджена акция зачіпна; як то мали би нїмецкі меншости ґерманїзувати ческі більшости. Поклик, що Всенїмцї не приступлять на нїякі згоди, угоди, компроміси, поки нїмецкий язик не одержить прав языка державного, є окликом, котрий найбільше може усипляти і до безчинности наклоняти. Дневник лїберальний кінчить: Як би дійстно Нїмцї в Чехії мусїли або ґерманїзувати або славянщитись, не позістало би їм нїчого иншого, як віддатись опіцї Божій, колиб їм не дано инших средств крім тих, які Всенїмцї наводять в своїй відозві. Оклик: „reindeutsch, alldeutsch, ungetheilt“ не охоронив до тепер жадного нїмецкого села від чехізациї. — Wien. Tagblatt називає відозву просто дивачною, нещирою, повною фраз. „В дійстности не ходить Всенїмцям о нїмецкість, лиш о мандати“. — Рівнож осуджують і критикують поклик Всенїмців орґани консервативні, антісемітскі і соцпялїстичні. Поступові і лїберальні, як сказано, переходять над ним мовчки.

В послїдних часах австрийска, а особливо угорска праса порушила справу російскої аґітациї на Балкані і вказуючи на ріжні приготовленя воєнні Росиї, висказувала підозрінє, що Росия готовить ся до якогось рішучого виступленя на виходї Европи. Тепер виступив петербурский дописуватель Berliner Tagblatt-a з дописию, в котрій старає ся пояснити голоси австро-угорскої праси. Він бачить у всім пересаду. Коли говорять про те, що над Прутом нагромаджено стілько війска, як підчас останної російско-турецкої війни, то се є незвичайне прибільшенє. Рух війск над Прутом по єго думцї споводований осїнними маневрами і не є нїчим незвичайним. Анї у висших військових кругах в Петербурзї, анї поміж официрами полків, які мали участь в маневрах, не було мови про яке небудь глубше значінє, про якусь поважнїйшу цїль, що лучила би ся з тими маневрами. А вжеж було-б се неможливе, якби був який небудь намір тайний, при знаній щирости російскій. Викликали також зачудованє, пише дальше дописуватель „Berl. Tageblatt-a“ поміри глубини моря „на найважнїйших місцях“ европейского і азийского побережа Босфору з корабля „Ростислав“ і то зробило у віденьских полїтичних кружках немиле враженє. В тій справі мав дописувателеви дати високопоставлений воєнний з маринарки, що стоїть в тїсних зносинах з командуючим „Ростислава“ (в. кн. Александром Михайловичем), ось яке поясненє: Подібні поміри робить ся при всякій нагодї, так н. пр. при нагодї відвідуваня пристаний в Бресті, Шербурзї, Тульонї, так само як і коло Царгорода. А особливо в. кн. Александер Михайлович з великою ревностию займає ся подвигненєм маринарки і чимало причинив ся особисто до поправи картоґрафічного материялу російскої фльоти. Отже зовсїм можливо, що серед таких обставин поміри з покладу „Ростислава“ визначили ся великою точностию і пильностию. В тім не потребують віденьскі полїтики ще добачати нїякої грози. На основі певних інформаций, засягнених між військовими і сьвітскими личностями, запевняє дописуватель „Berliner Tageblatt-a“, що супротив вістий розповсюджуваних віденьских дневниками про змаганє Росиї на Балканї, поступованє „міродайних кругів“ в Петербурзї не дає Австриї найменшого поводу до якого небудь занепокоєня. В міродайних кругах полїтичних Росиї, як і серед російскої суспільности всї перекопані глубоко о тім, що Росиї потреба мира, щоби она могла свобідно і безупинно внутр розвивати ся і скріпити ся фінансово після хіньского походу.

Нинї рано завитав російский яхт „Стандард“ з царскою парою на покладї до францускoго порту Дункерки. Вже вчера пополудни приїхали там на стрічу гостям президент Любе з мінїстрами Вальдеком Русо і Делькассем, а в містї зібрало ся тисячі народу і приїзжих

Месть трупа.

(З польского — Волод. Оркана.)

(Конець).

Рівночасно вбігли діти з криком до сїний.

— Тихо! — шепнула мати, — дідуньо спить в алькирі....

— Спить? — затревожили ся діти, і сейчас утихли.

Ґаля кидала кріликам по шипті конюшни на землю, а Стефанко гладив їх по мягкій шерсти.

— Ідять трусї — говорив, сьміючись до матери, — як їм уши трясуть ся!

— Добре, добре, — сказала мати, — лише тихо!

Сїла на лаві, присунула кошик з бульбою, і почала обирати і кидати обібрані до цебрика, наповненого водою по обручки.

Тимчасом в алькирі дїд спав.... Тяжкий віддих мішав ся на переміну з правильним ходом старосьвітского годинника. Живчик серця старого і хід годинника випереджували ся, то минали ся, немов би бороли ся з собою о першеньство; вкінци поборов спокійний годинник, і віддих цїлком перестав.

В комнатї чути було лише udари годинника.... Часом зашелестить лиш за печею, то знов озве ся хробак верченем в стїнї — і знов само одностайне, спокійне: тик, так....

Образи глядять бездушно зі стїн.... Їх лиця, зближені до себе подібностию неподібности, усьміхають ся, то смутять, відповідно до того, як їм велїв маляр.

А в комнатї женщина обирає бараболї, а єї гадки лїтають, Бог знає за чим. Лише лице зраджує ту подорож гадок, бо розъяснює ся, то хмарить ся. Ось і тепер — дві сльози поточили ся по гладким лици, і упали на головку хлопчика, що заснув на подолку матери. Ґаля десь бігає по поли, навіть не загляне до хати. Звичайно, як дитина.

Нагле женщина стрепенула ся, відсунула легко хлопця на лавку, і тихо зайшла до алькира. Входячи, тихо отвирала двері, аби старого не збудити.

Підійшла босою ногою до ліжка, і нахилила ся над лицем сплячого.... Довго стояла і глядїла мовчки, а єї очи розширювали ся поволи з тревогою.

Старий спить, а віддиху не чути.... Єї серце сильно забило ся. Взяла вітця за руку — рука тяжка, як колода.

— Ох, боже!... — шепнула женщина, і припала коло ліжка на колїна. Ще не хотїла вірити. Долонию діткнула лиця старця — лице зимне, очи примкнені; лиш уста розхилені, як отвір, котрим відлїтає душа з послїдним віддихом.

— Боже! — зойкнула голоснїйше, оперла голову о край ліжка, і довго сердечно плакала.... Відтак почала шептати молитву — за покійних.... Молитва успокоїла єї. Піднесла ся поволи, і перейшла непевним кроком до комнати. Тут нїкого — лише хлопчина спить під вікном на лаві, усьміхнений, ясний.

Задержала ся хвильку на серединї комнати, не знаючи поки-що, що діяти. — Іти по людей, не можна, бо далеко до хат, а тут вечер настає. Впрочім — якже так хату полишити. Щоби хоч Гнат прийшов! — такі гадки перебігали їй по голові.

Вкінци надумала ся коротко, обтерла сльози запаскою, і вернула знов до алькиря. Тут отворила скриню, і почала виймати білє, сорочку і инші дрібницї. Ті річи поукладала на лаві, підійшла до ліжка, і почала легко стягати лахи старого. То була не легка річ, бо труп вже костенїв. Але зручність і пожертвованє помогли їй.

В короткім часї розібрала небіщика, і одїла в чисте білє. Відтак прикрила єго новим простиралом, зложила руки на груди, взяла зі стола хрестик, і вложила в долонї покійного. По тій роботї уклякла при ліжку, відмовила ще коротку молитву, тяжко зітхнула, встала, — і вернула до комнати ладити дальше вечерю.

Вже цїлком смеркло. При вечірній зорі виполокала бараболї і всипала до горнця. Мала саме розпалювати, коли до комнати увійшов муж.

з Парижа і усіх сторін Франциї. — В часї свого побуту має цар відвідати також і місто Реме, стару коронацийну столицю францускнх королів. Головою міста єсть тепер Шарль Арнульд, один з провідників социялїстів. В правительственних кругах побоювали ся, щоби виступ голови міста не був невідповідний, бо не знали, як Арнульд погодить свої „засади“ з чолобитнею, яку прийдесь єму зложити іменем міста самодержцеви Росиї. Але ті побоюваня були пусті, як заявив сам голова кореспондентови Figar-a. Він мав сказати, що єсть вправдї социялїстом, але рівночасно приятелем союза з Росиєю і вже заздалегідь постарав ся о прехороше прикрашенє ратуша і тріумфальної брами.

Щоби тут побут российскому цареви уприємнити, мають єму показати договір шлюбний Генрика I. францускогo з великою княжною Анною, дочкою Ярослава Мудрого, з 1049 року, і другу в ремскій катедрі переховувану старинну памятку, котрою є руска Біблія, мабуть тою княжною туди занесена, а на котру від XVI. віку француські королї складали присягу при коронациях.

Вибори з більшої посїлости.

При вчерашних виборах з більшої посїлости, вибрані в округах:

Бережани: Мечисл. Онишкевич, др. Йос. Верещиньский і Ст. Вибрановский. (Ті самі були й давнїйше).

Золочів: Оскар Шнель, ґр. Казимир Баденї. (Давнїйше був Вінкент. Гноїньский), і Володисл. Гнївош.

Жовква: Кн. Андр. Любомирский, Ст. Бялоскурский і Тадей Стажиньский. (Давнїйше був др. Вінкент. Країньский).

Коломия: Лешек Ценьский і др. Николай Криштофович. (Ті самі були і давнїйше).

Краків: Ґр. Казим. Баденї, др. Мих. Бобжиньский, др. Петро Ґурский, др. Йосиф Мілєвский, Володисл. Струшкевич, др. Франц. Пашкоєский. (Ті самі були і давнїйше).

Львів: Давид Абрагамович. (Одноголосно).

Нов. Санч: Др. Тадей Пілят і др. Антін Марс. (Давнїйше був др. Ґустав Ромер).

Перемишль: Др. Володим. Козловский, др. Володис. Країньский, Август Горайский. (Давнїйше був др. Володис. Чайковский).

Ряшів. Др. Стан. Домбский і Станисл. Єнджейович. (Давнїйше ґр. Кароль Сціпіо).

Сянік: Іван Тшецєский, Мечисл. Урбаньский і краківский делеґат Казим. Лясковский. (Давнїйше Ст. Гнївош).

Самбір: Стан. Незабитовский, др. Тадей Скалковский, Альбін Райский. (Ті самі були й давнїйше).

Станиславів: Ґр. Войтїх Дідушицкий, Стан. Брикчиньский. (Ті самі були і давнїйше).

Стрий: Ґр. Клим. Дідушицкий, Франц. Розвадовский. (Ті самі були і давнїйше).

Тернопіль: Іван Вівієн, Евстах. Заґурский, Мих. Гаращ, (давнїйше ґр. Лев Піниньский).

Тарнів: Др. Іван Гупка, Йосиф Менціньский і Стеф. Сеньковский.

Чортків: Володимир Віктор Чайковский, Казимир Городиский і др. Корнило Пайґерт. (Давнїйше Володимир Семигинівский).

Так отже закінчили ся вибори послів до Сойму. На 161 послів, з яких складає ся Сойм вибрано лиш 148 а не 149 а то длятого, що ґр. Казим. Баденїго вибрано в двох округах і він в котрімсь з них зложить мандат, а тогди прийде до тїснїйшого вибору. До вибраного числа послів приходить ще 12 голосів вірильних (8 епіскопів, презес крак. академії, два ректори унїверситетів і ректор львівскої політехніки).

Новинки.

Львів дня 18 го вересня 1901.

— **Іменованя.** Пан Мінїстер просьвіти іменував для медичних риґорозів на львівскім унїверситетї: правительственним комісарем краевого референта санїтарного, радника двора дра Йосифа Меруновича, заступником: краевого інспектора санїтарного, цїсарского радника дра Йосифа Барчицкого, співекзамінаторами при II г. риґорозї: надзв. професора унїверситету дра Станислава Бадзїньского, заступником прив. доцента, цримаря дра Йосифа Вічковского; співекзамінатором при III риґорозї звич. професора унїверситету дра Володимира Лукасевича, заступником приват. доцента санїтарного радника дра Гілярия Шрамма: екзамінаторами для передвступних іспитів: з фізики проф. дра Іґнатия Закшевского, з ботанїки проф. дра Теофіля Цєсєльского, з загальної хемії проф. дра Брон. Радзїшевского; — для фармацевтичних риґорозів правительственним комісарем дра Йосифа Меруновича, заступником дра Йос. Барчицкого; екзамінаторами з хемії загальної і фармацевтичної: професора дра Брон. Радзїшевского: з фармакоґнозиї проф. дра Вяч. Собраньского, співекзамінатором аптикаря Якова Піпес-Поратиньского, заступником аптикаря Кароля Скленяньского.

— **Президия ц. к. Намістництва** розписала нові вибори до ради повітової в долиньскім повітї, а то з ґрупи громад сїльских на 19-го падолиста, з міст на 25-го падолиста, з ґрупи найбільше оподаткованих на 26-го, а з більшої посїлости на 27-го падолиста. — Дальше розписала президия намістництва вибори до ради повітової в тернопільскім повітї з сїльских громад на 18-го падолиста, з міст на 20-го, з ґрупи найвисше оподаткованих на 25-го і з більших посїлостий на 26-го падолиста.

— **Впреосьв. Митрополит Шептицкий** виїхав вчера о 8-ій годинї рано до Олеська на торжество коронациї Ікони Пр. Богородицї.

— **Важне для катихитів.** Вже вийшов з друку „Практичний провідник“ о. Е. Гузара, як має ся учити релїґії в I. клясї взглядно на 1 і 2 степени науки в народних школах. Всї, що учать релїґії, повинні купити собі тую книжку, котра продає ся по 1 коронї в книгарні Шевченка і Ставропиґійскій а з пересилкою о 10 сотиків дорожше.

— **Духовна місия** відбуде ся в днях 18, 19, 20 і 21 с. м. в Ветлинї, ярославского деканата, силами духовеньства деканального. На закінченє місиї приїде Преосьв. епископ Чехович.

— **З перемискої епархії.** Канонїчну институцию на Скопів одержав о. Ів. Демянчук. — До канонїчної институциї завізвані оо.: Мир. Чирняньский на Броницю, Вас. Романовский на Угнів. Ант. Макар на Уйковичі. — Презенти одержали оо.: Стеф. Козенка на Річицю, Конст. Миколаевич на Теглів. Мих. Пирожок на Ульгівок, Ів. Калиньский на Жабче муроване. — Завідательства одержали оо.: Богд. Поляньский в Чорноріках, Анатоль Хиляк в Крамарівцї, Ем. Минкович в Мхаві. — Крилошаньскі відзнаки одержав о. Кар. Должицкий

— То ще не палиш на вечерю? А щож ти до чорта робила? — крикнув ґрізно від порога.

Жінка задрожала на ті слова.

— Не кричи! — відповіла. — Тато умерли — і голосно заплакала.

— Що, умер отець? Кажеш... Деж лежить — спитав лагіднїйше.

— В алькири.

— В алькири?... Е, чогож ти єго там занесла?

— Сам пішов... іди, помоли ся.

Гнат поруши в ся. Жінка ще обернула ся до него.

— Гнате, не будь маркітний!... Я оділа небіжчика в твоє білє.

— Що?! — крикнув голосно.

— Чей же тяжко було лишити єго в лахах — оправдувала ся.

— А нехай тебе! — не докінчив проклону — вари скоро вечерю!

Сам пішов до алькиря... Було цілком темно. Блїда заря била о шиби. Гнат отворив шафу, виймив сьвічку, запалив і поставив єї на столї. На ліжку побачив небіжчика. Сьвітло падало з боку на него — і здавало ся, що він спить — таким лагідним усьміхом сияло пожовкле лице.

Гнат кинув ся до лахів і почав їх горячково перекидати... Перетряс всї кишенї, пощупав підшивку, видко не найшов чого глядав, бо скривив ся і поглянув на трупа.

— Ти мусїв де инде сховати гроші. Жаль тобі було дати синови — сказав з глумом і поступив до ліжка.

— А то скажена баба!... Новіську сорочку надїла на него. Щож я буду мати до церкви?... Умершому будь що вистане.

З тими словами витягнув руку до трупа, виймив хрестик з єго долонї, кинув на стіл — відтак вхопив за рукав, аби стягнути сорочку з вітця небіжчика.

Дивним случаєм — свою руку замотав між пальцї небіжчика. І стала ся страшна річ. Пальцї небіжчика стиснули ся і обіймили долоню Гната зелїзними клїщами. З грудий сина добув ся страшний рик страху і тревоги — і упав без душі при трупі вітця.

— — — — — — — — — — — — — — —

На третий день був один похорон для вітця і сина. Похоронено їх в одній широкій домовинї. Отець не пустив сина. Розлучені за житя — в могилї спали разом. І було їм добре. Хробаки не сварили ся о їх тїла...

Бездомні.

(З польского — Володислава Оркана.

— Мамо, далеко ще?

— Пів милї. Зараз будуть хати за тим лїсом. Зимно тобі, Івасю?

— Нї, матусю, нї...

Таку уривану розмову вело двоє людий — мати і син. Мати ішла наперед, прокладаючи дорогу синкови в снїжних заспах. Кілько разів глубше запала — обертала ся до дитини з пересторогою:

— Івасю, осторожно... Обійди боком...

— Добре, мамуню, добре — шептав змерзлими устами хлопець, затискав зуби і не жалував ся, бідний, хоч мороз заглядав до серця... І тепер, коли мати єго питає:

— Зимно тобі, Івасю? — він відповідає:

— Нї, мамуню, нї — а та відповідь дрожача, як голос удареної струни, потверджує питанє, хоч слова перечать дійстности.

Двоє людий в борбі з снїжними заметями... Два слабі єства, горячі чувством, в боротьбі з безмежною, зимною, мертвою природою... Хто поборе — чоловік, чи бездушна велич?

— Мамо, далеко ще? — питає Івась.

— Зараз, зараз, іно іди Івасю, не переставай: — благає мати. — За мною, за мною — і колїнами ріже стверднілий сніг, добуваючи вже майже послїдних сил... Чує, що слабне, але й то чує, що мусить іти. Інакше зимна смерть покриє і єї і Івася.

— Коби лиш не мело снїгом, коби вітру не було? — говорить до себе незрозумілим шептом... А тут немов у відповідь вихор повіяв від лїса і кинув їй острим снїгом в лице.

— Боже! — лиш шепнула і дальше ставляє обмерзлї, мертві, сухі ноги. А за нею радше якоюсь волею як силою ведена, ступає в слїди закостенїла дитина, обвинена плахтою, яку мати здоймила із себе.

Хвилька тишини — і вихор зірвав ся ще сильнїйший, ще лютїйший як перше, підняв цїлу стїну снїгу і гнав нею аж під облаки.

— Мамо....

— Що, моя дитинко?

парох в Зіболках. — Сотрудництво в Любичи одержав о. Ів. Курило.

— **Движима азбука,** — се прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав п. Григорий Блій, емеритований управитель 6-кл. народ. школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картоні, враз із пуделком до перехованя і відповідною інструкциєю та з приладом до уставленя букв. Ціна 10 корон: для учителів народних і книгарень по 8 корон. Замовляти можна в канцеляриї Товариства „Просьвіта" і в книгарни Ставропігійский (улиця Руска, ч. 3) у Львові. „Движима азбука" повинна безусловно находитись в кождій народній школї.

— **Наука руского язика і письменьства для дівчат,** що ходять до не-руских шкіл, відбуває ся що суботи від 3-ої години пополудни в домі при Стрілецкій площі ч. 6 в партері в школї виділовій ім. Т. Шевченка. Виділ „Руского товариства педаґоґічного" звертає ся з уклінною просьбою до патріотичних родителів і опікунів, щоби заохотили свої діти ходити на сю науку, котрої хосенність повинна бути ясною кождому тямущому Русинови. Ся наука відбуває ся в трех курсах. На найвисшім курсї учить Вп. професор руской ґімназиї др. Іван Копач.

— **Ґімнастичні вправи для учеників** зачинають ся в рускім „Соколї" з днем 2-го вересня. Вправи будуть відбувати ся 3 рази в тиждни, т. є. в понеділок, середу і пятницю для учеників молодших від $^1/_2 6$—$^1/_2 7$ години, для старших від $^1/_2 7$—$^1/_2 8$ години вечером. Вписи відбувають ся в тих самих днях і годинах від дня 2-го вересня, ул. Підвале ч. 7. Вкладка місячна виносить 1 К. Вправи відбувати ся будуть під доглядом і управою вишколених настоятелів. За старшину товариства ґімн. „Сокіл": Др. *Гукевич*, за голову. *Денис Кучика*, справник.

— **Убийство на весїлю.** З Нового Торгу доносять, що в селї Охотници убили селяни в часї суперечки на однім весїлю тамошного війта.

— **Виновник крадежи** в банку Йонаша вже в руках поліциї, а викрито его вчера случайно. Іменно до контори того банку приніс вчера рано послугач з лазнї при ул. Котлярскій, Ізраіл Байн, до виміни золоту десятифранківку (4 зр. в золотї) з румуньским написом. Позаяк ті монети рідко появляють ся, а кільканайцять таких штук украдено в згаданім банку, то касиер, випитавши служачого, звідки ті гроші має, візвав поліцию, котра удавшись до лазнї, застала там „гостя", що вже вигрівав ся по купели. Питаний мотав ся у відповідях і тому его арештовано, а до пополудня викрито і мешканє увязненого, в котрім по переведеній ревізиї найдено всї украдені папери і готівку. Злочинець називає ся Іван Будкевич і походить з Росиї. Признав ся до крадежи і заявив, що не мав спільника. Над вломанем до банку працював дві ночи.

— **По американьски.** На дворець Сан-Лязар в Парижи приїхав оногди малий хлопчина в жовтих черевичках, в коротких штанятах, з подорожною торбиною і т. ин. Коли не міг з нїким розмовити ся по анґлїйски, заведено его на поліцию. Хлопець не відозвав ся нї словом, лише зняв шапочку і показав єї дижурному урядникови. Там був виписаний цїлий его родовід, що він походить з Америки, дальше, що має гроші в однім з банків, та що їздить, аби образувати ся. Урядники остовпіли. Один з них відозвав ся до хлопця по арглїйски: „Як се, приїздиш до Франциї, не розуміючи нї слова по нашому". — „Як-раз хочу навчити ся вашої мови" — відповів хлопець. Коли запитано его о вік, хлопець відповів, що має сім літ. При відходї казав прикликати дорожку, поклонив ся комісареви і поїхав відтак до свого „банкира".

— **Італїяньскі бандити.** З Риму доносять про таку подію: В Сассоферрато, в провінциї Анкона, приїхало послїдними днями на візку трох людий, котрі сьвідоцтвами доказували, що суть богомольцями з тосканьских сторін і попросили закристияна, щоби той позволив їм помолити ся перед чудотворною іконою Божої Матери званої „Мадонна дель Черно". Закристиян повідомив о тім сьвященика і все було в порядку. Коли ті три богомольцї помолили ся, попросили закристияна, щоби він їм дав чим пожививти ся. Той охотно приймив богомольців до себе, але ледви они увійшли до его хати, як зараз кинулись з ножами на него і забили на місци. На то надійшов сьвященик, а один з бандитів стрілив з револьвера до него. Сьвященик зранений упав на землю мов неживий, а розбишаки, гадаючи, що й его убили, пішли рабувати церков. Тимчасом сьвященик прийшов до себе, встав, підійшов до вікна і наробив крику, а розбишаки тогди лишивши коня і візок, повтїкали.

Надіслане.

— **Хто з Вп. читачів „Народної Часописи"** має „Вістника" з р. 1898. книжку I. і II., а не комплетує річників, зволить відступити в умовленій ціні, під адресом: С. Авдикович, Глядки п. п. Глубічок вел.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Вашинґтон 18 вересня. Тіло Мек Кінлїя привезено вчера рано з Буффальо до Вашинґтону і зложено в палатї президента т. зв. Білім Домі. Перед полуднем перевезено тіло з Білого Дому на Капітоль, де відбуло ся заупокійне богослуженє. В жалобнім походї взяв участь Русевельть, попередний президент Клївленд, ріжні достойники, начальники властий і т. ин. Вдова полишила ся в Білім Домі. Помимо дощу в походї взяло участь множество народа.

Краків 18 вересня. Ґр. Андрій Потоцкий виїздить в четвер до Відня. Его виїзд має стояти з іменованєм нового краєвого маршалка.

Триєст 18 вересня. Помер тут вчера перед полуднем епископ Штерк.

Будапешт 18 вересня. Прибув сюди вчера перед полуднем наслїдник румуньского престола. Нинї виїздить до Букарешту.

Гамбурґ 18 вересня. Пара царска прибуде в понеділок з Франциї до Кіль, звідки разом з дітьми удасть ся до Риґи, а відтак до Спали.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

— Мамо — шепоче хлопчина невиразно і скулений опирає ся о твердий сніг.

— Івасю! як лиш можеш... вже недалеко! — благає мати, а в єї голосї дрожать всї струни: любови, просьби і безмежної розпуки...

Здоймає хустину з голови — окриває дитину.

— Івасю, дитино моя.... ще трохи!

— Не можу... мамо — шепче чим раз тихійше і безсильний паде на зимний сніг.

Мати станула — ломить замерзлі руки, а вихор, немов би хотів ще додати грози тому страшному образови, розвіяв єї чорне волосє і страшною була в тій німій, небо обжаловуючій розпуцї...

Снїжна метіль острими поцілуями дре єї по лици.

— Івасю! — шепче крізь зуби і нахиляє ся до дитини, котрої скляний погляд на неї звернений, відобрав їй решту сил. — Хоче піднести дитину і сама паде на колїна.... Мороз стиснув їх, прикріпив до землї і морозячи кров, добирав ся до серця.

— Де ти Боже, що даєш погибати дитинї?! — вирвало ся з розпукою з єї замерзлих уст.

— За що мене так страшно караєш?... Тут.... без сьвященика.... — Хоче піднести ся, колїна примерзли до снїгу.

— Прокляті люди!... — вигнали з хати... Бодай так... — Не докінчила. Останок розпуки полетів з проклоном.

Страшний біль стискав серце, викирав очи і проміпєм розходив ся по тїлї... Уста хотїли ще шептати молитву; гадка докінчила єї... може на другім сьвітї.

Блищали снїжні диаманти, мінячи ся красками, в сьвітлї звізд, що рідкими очами глядїли з поза чорної мраки... Блищали звіздки по снїгу — а чотири більші від инших, як рідкі окази диамантів між піском дорогих каменїв... Блищали очи померзлих.

Милостивий вихор кидав снїгом на ті домовини — і росла, росла снїжна могила.

. . . .

Минуло три дни... Час пливе як вода. Біле сїльце сияє звіздами снїгу в нетеплім сьвітлї сонця.

Люди з близька, від церкви — спішать по скрипллячім снїгу на службу Божу. З дальших не дійде, бо замети...

— Кому то вчера дзвонили? — питає старий ґазда вже немолоду женщину.

— Е, знаєте — тій від Хованця.

— Умерла?

— То ви не чули? Замерзла бідна оногди разом з дитиною. Вигнали з хати. Та й пішла на ніч... Найшли єї аж на другий день під снїгом. Наробила ся она, наробила! І вигнали, коли вже не стало сил, як неприказуючи — пса!

Старий покивав головою — а ідучи ід церкві шептав: „Со сьвятими" і пять „Отченашів" за душу комірницї.

Атже й єму робила...

— А роботяща була — погадав — так марно... Таки то люди гірші від зьвірять!... Вигнати на мороз! — і знов почав „Со сьвятими...."

ІНСЕРАТИ.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского.**

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греции, Швеции і Норвеґії, Бельґії і Румунїї.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | **Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | **Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского,** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французский).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)